

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

III. De Feudis, quæ ab Ecclesia obtinentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](#)

ARTICULUS III.

De Feudis ab Ecclesia
acceptis.

SUMMARIUM.

48. Feudi capaces hodie sunt quicunque,
49. Etiam Clericus : imo & Religiosus.
50. Nisi id exigat servitum personale, Religioso non conveniens.
51. Ipso tamen mortuo feudum devoluitur ad proximos agnatos.
52. Religiosus aliquando excluditur in prima concepcione feudi,
53. Veneratione huic annexa dignitas &c.
54. Feudi sibi oppignorati fructus dominus directus,
55. Etiam laicus lucratur :
56. Si interea servitia non presentur à vasallo.
57. Idem lucratur fructus sibi oppignorate rei emphyteutice :
58. Si interea canon non solvatur :
59. Nonnullis tamen casibus exceptio.

antē obtinebant, assumptione Clericatus & Religiosae vitæ professione excedant, Lib. cit. Tit. 36. & clariss. Tit. 26. §. 4. V. Qui cujus palmaris textus est, Qui Clericus efficitur aut votum Religiosus assumit, hoc ipso feudum amittit. Ratio redditur Tit. 21. Eo, quod desit esse miles seculi, qui factus est miles Christi : nec beneficium pertinet ad eum, qui non debet gerere officium. unde Zafius Epitom. Feud. p. 5. n. 72. licet, clericos feudorum capaces esse, inficiari contra communem DD. Opinionem veritus sit, considerandum tamen proponit ; quod clericus sit de sorte Domini : qui Divinis officiis & contemplationi deditus ab omni secularium strepitum semotus esse debet, ut & ipse dominum possideat, ex sententia S. Hieronymi can. Clericus s. & can. Duo sunt 12. q. 1. relati.

Sed, bona istius, maximi quidem 49. ICT. i fed non optimi Catholici pace, à communi, ut ipse agnoscit, & vera DD. sententia nullatenus recedendum : atque cum Claro S. Feudum q. 78. n. 3. statundum est, clericos & ipatos etiam Religiosos feudorum non esse incapaces ; cùm ad ista admitti clericos, exploratum sit ex c. Ex transmissa 6. & c. Verum 7. de Foro compet. & Religiosos etiam ex c. Unico §. Verum de Statu Regular. in 6. Imò ex Feud. Lib. 2. Tit. 40. §. 1. & generali Confuetudine, praesertim Imperii Romani ; cùm in Germania nostra ab Episcopis, Abbatibus aliisque personis Ecclesiasticis feuda etiam Majora & Regalia, dignitati suæ annexa obtineri videamus.

An etiam Clerici & Religiosi, in dubium & controversiam vocari solet ; quod Usibus Feudalibus non tantum à successione in feudis removeantur, Lib. 2. Tit. 30. V. Ex hoc : sed iis etiam, que

recesserunt

recessum : &c ad ea cum tempore , sicut
feminae & alii, ad personale servitium do-
mino exhibendum incapaces , sic etiam
clericis & Religiosis sunt admissi , c. cito-
sum vero ; quia , licet clerici & multo
magis Religiosi hodie obtinere & reti-
nere nequeant feuda exigentia servitium
personale , quod a vasallo per se & non
per alium obeundum est; & ab ipso per se
obiri decenter non potest : retinere ta-
men , imo obtinere possunt feuda Fran-
ca , & exigentia præstationem solum rea-
lem : imo etiam obsequium personale ,
sed quod a clericis decenter per, aut substi-
tutum exhiberi potest , Rosenthal de Feud.
cap. 7. conclus. 30. à n. 19. Fachineus
Controvers. Lib. 7. cap. 35. à §. Quinta
& Pirrhing ad hanc Rubr. n. 22. ubi , Cle-
ricos & Religiosos ad omnia feuda , e-
tiam pro feminis concessa admitti , eos-
que his quoad successionem æquiparari ,
notant.

Ridicula quidem servitorum
substitutum præstatio & frigida videtur
Zasio cit. n. 72. quod clericis & Reli-
gioseis , sibi non conveniens servitium per
alium præstans , honestius non agat , quam
si per substitutum furetur . Sed haec æ-
quiparatio tanto ICTO . planè indigna est ;
cum , licet per alium obiri honestè ne-
queant , quæ intrinsecè mala aut simpli-
citer & omnibus prohibita sunt , per eum
tamen licet obiri queant , quæ , cum
aliæ licita sint , aliqui tamen ratione qua-
litatis suæ persona fuit interdicta , ut
rectè advertit Haunold . Tom. 3. de I. &
I. Tract. 9. n. 654.

Quare , sicut omnino Franca & rea-
li tantum præstatoni obnoxia , sic etiam
servitium personale , a clericis aut Reli-
gioseis statu non alienum , vel quod per
alium præstari valet , exigentia vasallus
Ordinibus etiam sacris initiatius aut Re-
ligionem , successionis in bonis tempo-

ralibus capacem , professus retinet & in
monasterium transvertit ; ut hoc omnes
ejus utilitatem percipiat ad dies vita-
pis profesi : & , isto primum mortali
feudum devolvatur ad proximos agnos-
vel his aliisque , qui ex tenore Inveilita
vocantur , deficentibus ad dominum dire-
ctum revertatur , ut cum Panormi n.
c. In presentia 8. de Probat. n. 69. Ba-
tolo in Aueb. Ingressi C. de SS. Eccl. &
44. & aliis utriusque Juris Interpo. do-
cent Clarus §. cit. q. 78. n. 1. Molina
Tract. 2. de I. & I. diff. 140. n. 15. San-
chez Lib. 7. Moral. cap. 11. n. 36. & aliis
persuasi Regulæ Aueb. cit. bona Profes-
si monasterio generaliter addicentis.

Exciipiunt tamen , & ad monas-
terium , prater ea , quæ servitium iuri
vasalli à Religioso statu alienum exigunt
non transeunt Imprimis Feuda , que in
prima concessione apposita habent clas-
sum , monasterium excludentem : que
clausula cum familia conservationem , le-
nem utique honestum spectet , servanda
& eiusmodi feudum ad proximos agnos-
tos potius devolvetur , quam ad monas-
terium , etiam ad professi vitam trans-
feratur , cito . Molina n. 15. & Sanchez
n. 40. Deinde feuda , quibus Regis ,
Ducalis aut alia eiusmodi dignitas & po-
risdictionis temporalis est annexa ; cum
quoad hujusmodi feuda Aut. cit. Re-
gulam contraria variorum Regorum
consuetudine temperatam , idem Molin
n. 15. & Sanchez n. 42. advertant . Et
demum ea , quæ exigunt servitium iur-
certum ; quod in his electa censeatur in-
dustria personæ , Panormit. in r. cit.
69. & Sanchez n. 44.

Dubium hōc loco & difficultas non
levis est de fructibus , provenientibus ei-
feudo , quod pro mutuo vel alio debito
à vasallo oppignoratum est ipso domi-
no directo . Et quidem , si iste Ecclesia
vel Molina

vel Monasterium sit, fructus huic cedere, & in sortem non imputandos, patet ex e. 1. bâb. Rubr. &c. Conquestus 8. de Uſar. Si vero dominus directus laicus sit, Glossa in Utrumque cc. citr. eos in sortem censuit imputandos; ut summa ex credito debita decrebat, pro ratione fructuum perceptorum: &, si illi sortem adaequat, debitum omnino extinguitur, sive vasallus Ecclesie sive laicus sit: quod cc. citr. specialis favor indulitus sit Ecclesiis & Monasteriis, quando penes ipsa sit dominium directum.

Hanc tamen illorum textuum expositionem ceteri Interpp. unanimi consenserunt rei cunctaque si, ut aliarum rerum fructiferarum, sic etiam feudi, domino directo oppignorati, fructuum lucrum Uſurarium & inhonestum est, non minus, immulcè magis Ecclesie, quam laico creditori debet negari; cum enim multa laicis pemittantur, quæ Ecclesiasticis prohibentur, can. Fornicari 10. dif. 88. &c. 1. Et. Ne clerici vel monachii, lucrum illud, si iustum, non magis Ecclesie quam laicis: si injustum & Uſurarium est, illis multò minus quam illis debet concedi; quia Uſurarum utriusque Testamenti tabulis damnata iniqitas, c. Quia 3. &c. Super eo 4. de Uſaris, etiam & vel maximè detestanda est in Ecclesiasticis, c. 1. &c. Quoniam 2. éadem Rubr. quos lucris temporalibus specialiter non convenit inhiare, c. Ex parte 18. in fine de Censibus.

Quare cum Interpp. illis, sicut Ecclesiis, sic etiam cunctique alteri dominio directo, feudum à vasallo sibi oppignoratum detinenti, ejus fructuum lucrum, si vasallus interea servitia non praefert, cc. citr. adstru, recte docent Covarruvias Lib. 3. Var. cap. 1. n. 4. cit. Molina dif. 323. n. 2. Canisius de Uſaris cap. 6. n. 4. & Palao Tract. 32. dif.

4. p. 22. n. 3. Quod autem illorum lucrum ab Uſuraria labo immune sit, defumitur ex natura feudi; cum enim hoc ex prima sua institutione gratis & intuitu servitorum à vasallo exhibendorum concedatur, consequens est, ut vasallus, quamdiu sine sua culpa & cum domini consenuſ feudo caret, ab obsequiis & muniberis domino exhibendis sit immunis: & vicissim cum re feudali ex ipsius voluntate penes dominum existente ipse ab obsequiis praefundis liber est, illius fructus non percipiat; cum cetera causa, ob quam res in feudum data, istiusque fructus sunt concessi.

Neque hac in re multum refert, an fructus servitia adaequant, vel ista excendant; cum enim feudum initio gratis concessum sit, ut ejus fructus quantumvis amplos vasallus percipiat, si servitium praefert: non autem, si hoc non praefert, ii quanticunque sint, à domino, feudum sibi oppignoratum detinente sine injurya, vi primi contractus retinentur, quamdiu servitia non exhibentur: Panormit. in c. Conquestus cit. n. 2. Barbosa in c. 1. cit. n. 2. & Zæsius ad banc Rubr. n. 6. Unde

Dubium & controversia alia nascitur, an c. 1. &c. Conquestus cit. decisio locum habeat in re emphyteutica, & istius in pignus receptæ fructus lucrum dominus directus. Ratio dubitandi est; quod cc. citr. dispositione restringatur Jus commune: quod speciatō, pignoris fructus in sortem imputandi sunt, c. Cum contra 6. de Pignorib. c. 1. c. Quoniam citr. Et. unde illam, tanquam odiofam, à feudo ad emphyteutis non extendendam, existimat Covarruvias cit. n. 4. in fine. Sed, si Jus penitus inspicciatur, c. 1. &c. Conquestus cit. Jus commune non tam restringitur, quam declaratur; cum isto nusquam cautum sit,

X x ne gra-

ne gratuitæ concessione rei apponatur claulula; vi cuius, quandocunq; & quādiu, sicut servitium non exhibetur, sic etiā canon vel penitus non solvit, ex ea oppignorata provenientes fructus suos non faciat dominus directus; eò quid conditio, sub qua res concessa est, ceflanente contractus obligatio suspendatur.

Quare etiam rei in emphyteusin gratis concessa, sibique oppignorata fructus, si interea canon seu penitus non solvatur, dominus directus suos faciet & in fortē non tenebitur imputare; cum enim feudum & emphyteus fere sint ejusdem naturæ, dispositum in illo locum etiam in ista habet, quando utrobique est eadem ratio, & de emphyteusi aliud Jure non expressum, ut latè Everard. Legal. arg. loco 29. & 30. Unde ea, quam amplector eccl. cit. interpretatio Comprehensiva poti⁹, quām Extensiva est, ut cum Speculat. Tit. de Feudo §. 2. n. 63. V. Non interest, probé advertit Fagianus in c. 1. cit. n. 8. & Pirrhing ad hanc Rubr. n. 20.

Excipendum tamen imprimis est feudum Francum; cum enim hoc à ser-

vitiis liberum sit, ejus pro Mutuo vel alio debito oppignorati fructus percipere dominus directus non potest; Syrls ter V. Feudum n. 20. & Barbola in xii. cit. n. 2. V. Limita tandem. Deinde feudum & emphyteusis, si ab initio non concessa gratis, sed pecunia sua comprata; cum enim illorum fructus petendi jus pretiō comparatum emptioque sit, eorum oppignoratorum fructus in fortē imputandi erunt: & si lucerū dominus creditor voluerit, immuni non erit ab Usuraria iniuritate: quia le etiam contaminaret, si ex feudo, validi sumptibus meliorato, sibique oppignorato provenientes fructus omnes, ean qui meliorationibus respondent, velle lucrari, ac prouide, ut ab Usura exssetur, ii saltē fructus, qui pretiō, quod feudum est comparatum, & meliorationibus respondent, detrahendi & in fortē imputandi erunt, ut cum Navarri Manual. cap. 17. n. 217. cit. Courtovia n. 1. & Molina n. 1. notant Barbola in c. 1. n. 2. V. Limita cit. & Gonala in c. cit. n. 4.

TITVLVS XXI.

De Pignoribus & aliis Cautionibus.

S U M M A R I U M.

1. Pignoris varia acceptio.
2. Pro contractu sumpti definitio;
3. Et differencia ab Hypotheca:
4. Qua vel Expressa (eaque Specialis aut Generalis,)

5. Vel Tacita est:
6. Qualem Jure constitutam habent Creditores variis,
7. Et Ecclesia in bonis sui Prelatis,
8. Res illius immobiles sine solennitate Hypotheca Specialis,